

lidt mærkeligt ud at blive væk fra statsbesøget og så alligevel komme til topmødet; det ville blive svært at forklare over for den russiske offentlighed. Så jeg forudså, før det træk kom, at det ville komme, som jeg jo også forklarede nævnet. Det var jo indkaldt, før jeg traf beslutningen. Og der mener jeg egentlig ikke, man sagde, at vi ikke skulle flytte topmødet i øvrigt. Men der kan jeg huske forkert.

Kl. 18.40

Det, der var formålet med det, var jo præcis at sikre, at det fandt sted, fordi der var brug for kritikken, og der var brug for, at det europæisk-russiske forhold ikke skulle ødelægges af, russerne tog fejl af vores forsamlingsfrihed. Det var det, det drejede sig om. Og så har russerne reageret, de har overreageret, de har fejlreageret, og den russiske reaktion over for os, i forbindelse med at vi naturligvis ikke aflyste eller prøvede at aflyse kongressen – og vi kunne heller ikke – er ikke acceptabel.

Derfor er der jo også sket det i forbindelse med eksporten, at vi har været i meget tæt forbindelse med organisationerne og med erhvervsvirksomhederne, der ikke har ønsket en åben politisk konfrontation om spørgsmålet, men at vi kortlagde situationen og var klar til at reagere.

Derfor har vi jo også, som det nu er sluppet ud i aviserne, adviseret Kommissionen om, at hvis det her blev ved og lignede et mønster, ville Rusland jo bryde partnerskabs- og samarbejdsaftalen, for der må man ikke diskriminere toldmæssigt mod et enkelt land. Og det vil sige, at Rusland nu ved, at hvis man kører en systematisk handelskrig mod Danmark, så risikerer man at komme i karambolage med EU. Det er da udmærket, at vi har markeret, at det træk også findes.

Så hvis jeg skal konkludere, kan jeg konstatere, at i politikken over for Tjetjenien er der altså, når vi kommer frem til bundlinjen, fuldstændig bred enighed i Folketinget. Der er måske nogle, der så ønsker en militær indsats, men det tror jeg var en misforståelse. Så det vil sige, at der altså er bred enighed i kritikken af russernes opførsel i Tjetjenien, bred enighed om afstandtagen fra den terrorisme, som er udgået fra Tjetjenien ved tjetjenerne. Der er bred enighed om at fastholde den humanitære indsats, går jeg ud fra. Der er bred enighed om at fastholde den kritiske dialog, hvor vi, hver gang vi har et møde – og jeg har jo gjort det på alle mine møder – fast-

holder Tjetjenien på dagsordenen. Det er der bred enighed om.

Det vil sige, at i virkeligheden er dette Folketing enigt, ligesom det har været det tidligere, og så har man ønsket at køre en debat om noget helt andet, som slet ikke stod i forespørgslen.

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):
Hr. Holger K. Nielsen, anden omgang.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg vil godt sige, at det ikke var mig, som afsprede den debat. Det var den bisværmer af Venstre-folk, der absolut skulle lave den form for matchspoiling, som man kan lave her i Folketingssalen. Men lad os nu komme videre og ikke snakke mere om det.

Jeg forstår godt, at ministeren – i hvert fald i starten af sit indlæg – var lidt aggressiv i sit tonefald, for jeg synes, at der er en forbavsende forskel mellem de taler, vi hørte fra hr. Per Stig Møller, da han var ordfører for Det Konservative Folkeparti på det område – jeg står f.eks. her med hans indlæg under debatten den 17. maj 2001 med nogle klare synspunkter på den her konflikt – og så det, han siger som udenrigsminister, og også det, han har gjort som udenrigsminister. Jeg synes, der er en meget stor forskel. Jeg tror, at mange, der havde forventet en mere offensiv holdning af den nye minister til det her spørgsmål, er blevet skuffede.

Det kan skyldes, at når man kommer ind på de bonede gulve, bliver minister, er der nogle andre hensyn, der skal tages, men så synes jeg, at ministeren burde være ærlig og så erkende det.

Det bliver sagt, at man tager sagen op i EU, og at udenrigsministeren tager det op med sin russiske kollega. Det er helt sikkert rigtigt nok, at det gør han, men der er ikke meget, der tyder på, at det har haft nogen som helst virkning, at det er blevet taget op. Der er jo intet som helst, der tyder på, at russerne tager det her alvorligt. Tværtimod er der jo skabt det indtryk, at Danmark og EU er så interesseret i at få et tættere samarbejde med Rusland, at vi i virkeligheden ikke tager det med demokrati og menneskeret-tigheder særlig alvorligt.

Kl. 18.45

Vi anerkender naturligvis, at man ikke forsøgte at intervenere, sådan som hr. Søren Krarup ville, i forhold til et demokratisk møde i det her land. Men det kunne man altså heller ikke gøre,